

ת"פ 34402/04/22 - מדינת ישראל נגד סודקי עמאש, לאחר עמאש

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 34402-04-22 מדינת ישראל נ' עמאש(עציר)
ואח'

לפני כבוד השופט מוחמד על'
מדינת ישראל
המאשימה

עו"ד יוסי גימפל
מפרקליות מחוז חיפה

נגד
הנאשמים
עו"ד צבי אבנון
סודקי עמאש (עציר)
עו"ד מוראד עמאש
2. טאהר עמאש (עצור בפיקוח) ת"ז ***
עו"ד מילאן עמאש

זכור דין בעניין נאשם 1

כתב האישום ומhalt הדין

1. הנאים הורשו על פי הودאות בכתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעניין העונש. הנאשם 1 הורשע בעבירות של חבלה בכונה מחמורה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1973 (להלן: **חוק העונשין**), והיזק בזדון לפי סעיף 452 לחוק העונשין; ואילו הנאשם 2 הורשע בעבירות של סיוע לחבלה בכונה מחמורה לפי סעיפים 31 ו-329(א)(1) בשילוב סעיף 31 לחוק העונשין, וסייע להיזק בזדון, לפי סעיף 452 בשילוב סע' 31 לחוק העונשין.

2. בפתח כתב האישום צוין כי הנאים הם קרובוי משפחה ובינם לבין ג'ומעה עמאש (להלן: **המתלוון**) היכרות מוקדמת, על רקע מקום מגוריهم בג'סר אל-זרקא (להלן: **הכפר**) וקרבה משפחתי בין הנאשם 2 לבין המתלוון. כמו כן צוין כי הנאשם 1 הוא הבעלים של הרכב מסוג ג'יפ סובארו (להלן: **רכב הסובארו**).

3. על פי עובדות כתב האישום, ביום 08:35 בשעה 22.4.5. או בסמוך לכך, רכב המתלוון על אופניו החשמליים במרכז הכפר. באותו זמן, סמוך למכונית "מעיין" בכפר הבחינו הנאים במתלוון, כשהנהלם 1 נהג ברכב הסובארו והנהלם 2 ישב לצדיו.

4. אז, הנאשם 1 האיץ את מהירות נסיעה הרכב הסובארו לעבר המתלוון וניסה לפגוע בו באמצעותו, שעה

עמוד 1

© verdicts.co.il - דין פליליים

שנשאמ 2 אשר היה עמו ברכב, סייע לו באופן שחזק אותו במשיו בכר שנכח לצדו ברכב הסובארו כל אותה עת.

5. ברגע האחרון, התהמק המתלון מפגיעה רכב הסובארו בו, בכר שחמק במרוחץ צר בין רכב פולקסווגן שchnerה בצדיו הימני של הכבש לבין רכב נסע בנתיב הימני. הנואם 1 ניסה לדלוק אחר המתלון במרוחץ הצר וכתוצאה מכך פגע ברכב פולקסווגן וגרם לו נזק בסכום שאינו ידוע למאשינה (מקום ההתרחשות יكون להלן: **הזירה הראשונה**).

6. הנואמים התעכבו מספר שניות בזירה הראשונה, אז המשיכו בנהיגה מהירה אחר המתלון בכוננה לדרסו, תוך שהמתלון מנסה להימלט מהנאומים ברכיבתה על אופניו החשמליים לכיוון בית מגוריו.

7. המתלון הגיע ליד חומת בית מגוריו, הבחן בנאים שדליךו אחורי בנסעה מהירה, הניח את אופניו החשמליים על המדרכה והרים אבן במטריה להרטיע את הנאים מלדרוס אותו, אך הנואם 1 הוסיף להאיץ את רכב הסובארו לכיוון המתלון, סטה שמאלית לנטייב הנגדי לכיוון נסיעתו ועלה עם הרכב על המדרכה, בכוננה לדרוס את המתלון ולגרום לו חבלה חמורה, נכות או מום. כל זאת עשה הנואם 1 שעלה שהנאם 2, סייע בידו וחיזק אותו בכר שנכח ברכב הסובארו לצדו של הנואם 1.

8. בכתב האישום תואר כי הפינה השמאלית קדמית של רכב הסובארו פגעה במתלון, שז מעט הצדיה, ולאחר מכן הסובארו התנגש בעוצמה בחומרת ביתו של המתלון ובמעקה בטיחות (מקום ההתרחשות זה יكون להלן: **הזירה השנייה**).

9. כתוצאה מפגיעה הרכב במתלון, בחומרת ביתו ובמעקה בטיחות בזירה השנייה, חלקו השמאלי של רכב הסובארו התרומם כלפי מעלה והוא נתפס במצב בו החלק השמאלי נשאר תלוי באוויר וחזית הרכב נתקעה בפתח כניסה בחומה של חצר בית המתלון.

10. כתוצאה מעשיו של הנואם 1, בסיעו של הנואם 2, נגרמו למתלון חבלות ושפשופים באמת רג'ל ימין, מתחת לבך וסימני חבלה ושפשופים באמת רג'ל שמאל. נוסף לכך, נגרם נזק לחומרת חצר הבית, למעקה הבטיחות, לאופניו החשמליים של המתלון שעלוותם 4,300 ₪ ולמכונית כביסה של משפחתו.

11. המתלון נמלט בנסעה מהזירה השנייה לכיוון בית שכניו. בחלוף שניות אחדות יצא הנואם 2 מרכב הסובארו, אחרי יצא הנואם 1 והנאומים, בצוותא חדא, רדף רגלית אחר המתלון ובהמשך אף ידו אבני לעברו.

12. נוכח פגעת רכב הסובארו בחומרת הבית ובמעקה הבטיחות, יצאו קרובו משפחת המתלון מביתם ובכללים הגב' בראה עماש, אחותו של המתלון.

13. לאחר שהתקיימה ישיבת אחת בה נשמעו חלק מן הראיות, ביום 22.9.2022 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר

טייעון, שלא כל הסכומות לעניין העונש, לפיו הנאשמים יודו ויורשו בכתוב אישום מותקן וענינים יופנה לבחינת שירות המבחן. הדיון בעניין הנאשמים נדחה לשם קבלת תסקרים מטעם שירות המבחן, וכן לקרהת ישיבת הטייעונים לעונש שהתקיימה ביום 29.11.2022 הונחו תסקרי שירות המבחן.

14. בתסוקיר שהוגש בעניינו של הנאשם 2, ביקש שירות המבחן לשקל את האפשרות לדוחות את הדיון באربעה חדשניים, כדי לבחון שילוב הנאשם 2 בטיפול קבוצתי לבחון אפיק שיקומי. במהלך הדיון שהתקיים ביום 29.11.2022 דחיתי את בקשה הסגנור שבאה בעקבות האמור בתסוקיר, אך לאחר שבתי וסקלתי בדבר ראייתו לקבל את המלצת הביניים של שירות המבחן, ולדוחות את הדיון בעניינו של הנאשם 2, כדי לאפשר לשירות המבחן למצות בחינת האפיק השיקומי ולהגיש תסוקיר משלים בעניינו. לפיכך, גזר הדיון יתייחס לנאים 1 בלבד ובהתאם לכך אסקור אמת התסוקיר והטענות ביחס לנאים 1 בלבד. מעטה ואילך יקרא הנאשם 1 - **הנאשם**.

טסוקיר שירות המבחן

15. בתסוקיר שהוגש, סקר השירות המבחן את מצבו המשפטי של הנאשם, את נסיבותיו האישיות ואת מהלך חייו. בין היתר ציין כי לנאים אין הרשעות קודמות, וכי הוא עובד מזה חמישה שנים כנהג בתחבורה הציבורית.

16. שירות המבחן תיאר כי הנאשם לקח אחריות פורמלית בלבד, התקשה לקבל אחריות מלאה על התנהגותו, ביטה עמדה קורבנית, והשליך את תוכאת המקירה על המתalon, שلطענותו קילל את אמו ואחיותיו. הנאשם אף ציין כי בעבר הגיע תלונה נגד המתalon שلطענותו לא טופלה על ידי המשטרה, וביטה חוסר תובנה באשר לתפקיד רשות אכיפת החוק. שירות המבחן ציין מצדיו כי לא הצליח להשיג את המתalon ולאחר מכן עמדתו. כמו כן, בתסוקיר התייחס השירות המבחן לתנאי מעצרו ולמעברו מבית מעצר אחד לאחר והרקע לכך.

17. שירות המבחן בחר את גורמי הסיכון לשיקומו של הנאשם אל מול גורמי הסיכון להישנות התנהגות עברייןית. בין היתר התייחס השירות המבחן לנסיבות המקירה, לרകע לביצוע העבירה, לתקופתו של הנאשם עד לאירוע במשור האישי והתעסוקתי, ולאחריות שהוא מגלה כלפי המשפחה; כן התייחס השירות המבחן לנזונו האישים על מעולותיהם וחסרכוניותם. להערכת השירות המבחן דפוסים מסוימים של התנהגות עברייןית שבדרך כלל הנאשם לא משתמש בהם, צפו בשעת משבר ולחץ. שירות המבחן העיריך כי הנאשם לא מגלה אמפתיה לפגיעתו אחר. לפיכך, השירות המבחן העיריך כי גורמי הסיכון להישנות העבירה גוברים על גורמי הסיכון לשיקומית.

18. נכון כל אלה, השירות המבחן התרשם מפרוגנוזה שלילית לשיקום ולא בא בהמלצת טיפולית שיקומית.

ראיות וטייעוני הצדדים לעונש

19. המאשימה לא הגישה ראיות לעניין העונש, ואילו הנאשם העיד מטעמו את מר מורהד עמאש אשר שימש

מנהל עבודה וסדרן בחברת התחרבותה הציבורית בה עבד הנאשם כנהג אוטובוס. העד ציין כי הוא מכיר את הנאשם מזהה, וכי הוא מכיר אותו כאדם חיין ושמח, רציני בעבודתו, ממושמע, ולא עושה בעיות".

טייעוני המאשימה

20. ב"כ המאשימה הגיש טיעונים לעונש בכתב והוסיף טיעונים בעל-פה. ב"כ המאשימה עמד על שלבים שיש לקבוע בהליך גזירת העונש וצין כי כתב האישום מגלם אירוע אחד שיש לקבוע בגין מתחם עונש אחד. ב"כ המאשימה הפנה לערכים החברתיים שנפגעו, אשר עניינם שמירה על החיים ושלמות הגוף, וטען כי הפגיעה שנגרמה לערכים המוגנים הייתה חמורה. כמו כן, ב"כ המאשימה ביקש ליעיד חומרה לכך שעבירות האליםות בוצעו באמצעות רכב אשר שימש מעין כלי נשק. לפיכך, ביקש ב"כ המאשימה לתת בכורה לשיקולי גמול, הרתעה והגנה על הציבור.

21. אשר לנسبות הקשורות ביצוע העבירה, ב"כ המאשימה הפנה לנسبות הבאות: א) התקנון שקדם לביצוע העבירה - נטען כי אכן המפגש בין הנאים היה ספונטאני, אך לאחר מכן השתלשלות המעשים מעידה על תכנון ועקבות ביצוע המעשה העברייני, ועל כך של הנאשם הייתה שליטה מלאה על המעשים; ב) חלקו היחסי של הנאשם ביצוע העבירה - בהקשר זה, נטען כי חלקו של הנאשם היה המרכזי יותר; ג) הנזק שנגרם מביצוע העבירה והנזק הצפוי - בעניין זה הופנית לחבלות אשר גרמו למתלון כפי שתועדו בכתב האישום; כמו כן נטען כי פוטנציאל הנזק היה רב מאוד ורק בכך לא גרמו למתלון חבלות קשות יותר. ב"כ המאשימה טען כי לא ברור מה הביא את הנאשם לביצוע העבירה, אך תהיה אשר תחיה הסיבה, אין בה כדי להצדיק פתרון סכסוכים באמצעות אלימות. נוסף לכך, הפנה ב"כ המאשימה להיות הנאשם בעלי מודעות גמורה לביצוע העבירות וכי בנسبות העניין לא מתקיימת שום נסיבה נוספת.

22. ב"כ המאשימה הוסיף והפנה למספר רב של פסקי דין, אשר מלמדים לשיטתו על מדיניות הענישה הנוגגת, וביקש להדגישי כי מדיניות הענישה היא אך שיקול אחד מנירבם ויש להתייחס יתר השיקולים לצורכי קביעת מתחם.

23. על רקע נתונים אלו, המליך ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש שנע בין ארבע עד שבע שנים מסר בפועל. לגבי גזירת העונש בהתאם, ביקש ב"כ המאשימה להתחשב בהזדמנותו להונאהו במהלך המשפט של ההליך שגרם לחיסכון בזמן שיפוטו. כמו כן, התייחס ב"כ המאשימה לאמור בתסaurus שירות המבחן, ממנו עולים, כך נטען, נתונים שליליים כגון: יחסו של הנאשם לעבירה ולקורבן, נטיית אחראיות פורמללית בלבד, העמד ביחס לגורמי אכיפת החוק, והעדר חיבור לחומרת המעשים. לסיום, ב"כ המאשימה הציע להטיל עונש ברף הבינו של מתחם העונש שהוצע וכן ביקש להטיל עונש מסר על תנאי ופיזיו לנפגע העבירה.

טייעוני הנאשם

24. הסגנור התייחס לנسبות הקשורות ביצוע העבירות והדגיש כי התוצאה במקרה זה לא הייתה חמורה, וכן טען כי האירוע בו נפגע הקורבן היה קצר, ולשיטתו ארך בין 5 עד 10 שניות. כמו כן, הסגנור התייחס לפסיקה אליה הפניה

המואשימה וטען, כי אין ללמידה ממנה גזירה שווה לעניין מתחם העונש והעונש הראו במקורה שלפניינו, שכן הנסיבות באותם פסק דין היו חמורות יותר מהמקורה שלפניינו. הסגנור הציע לקבוע מתחם עונש שemu בין שנה לשוש שנות מסר בפועל.

25. את עיקר טיעונו מיקד הסגנור בשיקולים לגזרת העונש בטור המתחם. הסגנור ציין כי הנאשם הוא בחור צעיר לא עבר פלילי, וטען כי הנאשם הtentail עד לאירוע הנדון באורך נורמטיבי וכי האירוע המתואר בכתב האישום הוא חרג ויצא דופן בנוף חייו. נטען כי האירוע נתן את אותותיו על הנאשנות, שמאז האירוע חש תוצאות קשות ומתחרט על הסתבכותו. עוד נטען כי האירוע אינו משקף את הערכיהם של הנאשם ושל משפחתו. הסגנור הוסיף וטען כי הנאשם נהנה מיציבות תעסוקתית, כי הוא עובד מסור שמבצע את עבודתו בצוරה טוביה וזוכה לשבחים על כך מהציבור הרחב, וביקש להתחשב בהשלכת העונש שיוות על משפחתו של הנאשם, הן המשפחה המצווצמת והן המשפחה המורחבת. לשיטת הסגנור, העובדה כי הנאשם הגיע לגיל 30 בסביבה הקשה בה הוא מתגורר, אינה עניין של מה בך. כמו כן, ביקש הסגנור להתחשב בהודאת הנאשם שהייתה בשלבים המוקדמים של ההליך וכן בעובדה כי הנאשם שווה במעט מזה כ-8 חודשים.

26. בתגובה לטענות המואשימה, טען כי אין לקרוא בתסקירות שירות המבחן, מה שמנסה ב"כ המואשימה לקרוא בו, וכי אין זה נכון לומר כי הנאשם לא לוקח אחריות מלאה על מעשיו. כמו כן, התייחס הסגנור לנושא הרחקת הנאשם מבית מעצר אחד לאחר וצין כי אין מדובר בהתרחשות שבאה בעקבות אירוע פלילי כלשהו. הסגנור ביקש אףו לא להחמיר עם הנאשם וקרא ליצור אופק שיאפשר לנאים לחזור לחיק המשפחה ולתפקוד נורמטיבי בקהילה. לבסוף הפנה הסגנור להסכם הסולחה שנערך ולפיizio ששולם בגדרו.

מתחם העונש ההולם

27. במידע, גזרת הדין נעשית, בדרך כלל, בשני שלבים עיקריים: קביעת מתחם עונש הולם ולאחר מכן גזרת העונש בטור המתחם (סעיף 40ג' לחוק העונשין). בטור הראשון יש לבחון אם קיימים שיקולים מצדדים סטיה מהמתחים (ראו לעניין בוחינת שלבי גזרת העונש בין היתר: ע"פ 1127/13 גברזני ב' מדינת ישראל (15.1.2014)). סימן א' לפך ו' לחוק העונשין, מונה שתי אפשרויות בהן ניתן לסתות ממתחים העונש שנקבעו. סעיף 40ד' לחוק העונשין קובע כי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחים העונש ההולם במקורה ומצוא כי הנאשם השתקם או שיש סיכוי של ממש שיש ש התקם. סעיף 40ה' לחוק העונשין קובע אפשרות להטיל עונש חמור מהרף העליון של המתחם במקורה של נאים שיש חשימי שיחזור ויבצע עבירות, והחמרה בעונשו והרחקתו מהציבור נדרש כדי להגן על שלום הציבור (קביעה זו מחייבת קיומו של>User פלילי ממשמעות או הצגת חוות דעת מקצועית).

28. הנאשם הורשע בעבירה אלימות חמורה של חבלה בכונה חמירה אשר מדורגת כאחת העבירות החמורים במדרג עבירות האלימות. הערכיהם המוגנים בעבירות האלימות, ובכלל זה העבירה בו הורשע הנאשם, הם שלמות הגוף והנפש, והגנה על בטחונו האישלי של האדם. ערך נוסף במדד גלוי יותר, הוא הגנה על שלום הציבור וקיים חיבור תקינה ובטוחה. בנוסף לעבירה האלימות הורשע הנאשם בעבירה רכוש של היזק בצדון. הערך המוגן בעבירת הרכוש הוא שמירה על שלמות קניינו של הזולת.

29. אין צורך להזכיר מילום על תופעת האלים אשר מכרסמת בחוסנה של החברה ומקעגת את תחושת הביטחון האישי של כל אחד מבניה. לאלים על כל ביתיה, בין אם היא מבוצעת באמצעות חפצים כמו סכין או מקל, ובין אם באמצעות רכב, כבמקרה שלפניינו, אין מקום בחברה מתוקנת חפות חיים. מכאן שההתגובה העונשית של בית המשפט למשוער שלו נאשם אשר בוחר בדרך האלים צריכה להיות חזה וברורה. לא אחת הדגיש בית המשפט העליון כי יש להטיל עונשים ממשמעותיים בגין נקיטה באלים -

"**בית משפט זה עומד לא אחת על כך שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם אלימות החותרת תחת זכותו של אדם לשמלות גופו... וכן על הצורך להרתו את הפונים לפתרון סכunciosים בכוח הזרוע באמצעות השתת עונשים הולמים ומשמעותיים. זאת במטרה להעביר את המסר כי החברה אינה סובלנית להתנהגויות מסווג זה...**" (ע"פ 759/16 גברין נ' מדינת ישראל (13.6.2016)).

30. בהתייחס לחומרה הטמונה בעבירה של חבלה בכונה מחמירה בפרט, ציין בית המשפט העליון הדברים הבאים:

"**గרים חבלה בכונה מחמירה היא עבירה שעונשה המירבי עומדת על 20 שנות מאסר. עונש זה איננו רק מגדר את גבולות העליון של סמכות העונשה שבידי בתיהם המשפט, אלא גם מבטא את עדמת החוקק ביחס לחומרת העבירה שבה עסקין... בקביעו עונש מירבי זה, הוראה לנו החוקק לשיקול הטלת עשרים שנות מאסר בפועל על נאשם שנמצא אשם בجرائم חבלה בכונה מחמירה בנסיבות המצוות בדרגת החומרה הגבוהה ביותר. החוקק לא דבר לרייך - עליינו להתאים את העונשה הנוגעת לעמדתו זו.**" (ע"פ 4344/18 גבר נ' מדינת ישראל (16.8.2019)).

עם זאת, העבירה לפי סעיף 329 לחוק העונשין כוללת מרעתה רחבה של נסיבות ונסיבות שונות, ובהקשר זה

צין -

"**חוּמָרְתָה רַבָּה שֶׁל עֲבִירַת הַחְבָּלָה בְּכֻוֹנָה מְחֻמֵּרָה... וּפְגִיעָתָה הַקְשָׁה בְּעַרְכִּים המוגנים של הגנה על שלום הציבור וביטחונו, הביאו את החוקק לקבוע בגינה עונש מאסר ממושך, שני בחומרתו רק לעבירות הרצת. מובן כי נוכח המועד הרחב של הנסיבות האפשריות לביצוע העבירה, ונסיבותיו האישיות של הנאשם בנסיבות השונות, קיימת קשת רחבה של מתחמי עונשה שנקבעו בגין עבירה זו..."** (ע"פ 205/19 ולדיסלב נ' מדינת ישראל (7.6.2020)).

31. התנהגותו של הנאשם הייתה חמורה וחסرت בלמים, תרתי משמע. כמתואר בכתב האישום, עת נהג הנאשם ברכב, הבחן במתلون והחל במרדף ממונע אחריו תוך שהוא מנסה לפגוע בו ברכב. בזירה הראשונה, ניצל המתлон מפגיעה בו, אך הנאשם לא הרפה. הוא המשיך במרדף, כשהמתلون מנסה להימלט מפניו, עד שבסיומו של דבר השיג אותו ופגע בו. אמנם, לאור המתואר בכתב האישום קשה לומר כי הנאשם תכנן את מעשיו מבעוד מועד, אך לא ניתן לומר כי מעשיו היו רק תגובה ספונטנית. אמנם תחילתם במפגש לא מתכוון, אך הנאשם דבק בתכניתו גם לאחר

שהמתلون חמק מפגיעהו. גם לאחר שהמתلون נפגע, המשיך הנאשם לרודוף אחריו רגלית וידה אבנים לעברו. אינני מקבל את טענת הסגנור כי המדבר באירוע שנמשך מספר שניות. יש להתבונן על האירוע בכללותו ולא רק על רגע הפגיעה במתلون באמצעות הרכב.

32. אכן, בכתב האישום לא צוין מה הסיבה שהביאה את הנאשם למעשיו האלימים. בתסקיר נאמר כי הנאשם פעל כפי שהוא לאחר שהמתلون קילל את בנות משפטו. תהא אשר תחא הסיבה - אין כל הצדקה לאופן בו בחירת הנאשם לפרק את המחלוקת. מצופה מהנאשם, אשר מגדיר את עצמו נורומטיבי ומתואר כמי שהנוסעים עמו בעבודתו תחוורה הציבורית משבחים אותו, לנ Hogoth.

33. למתרון נגרמו חבלות ושפתיים ברגליו, אך את הזרקורים יש להפנות לא רק לתוכאה בפועל, אלא גם לתוכאה בכך. לא נגידים אם נאמר כי רק בסנס נמנעה תוכאה קטלנית, או למצער פגיעה חמורה יותר שהייתה מותירה את המתلون עם מום לכל החיים, או אף הייתה גורמת לקיפוד חייו. הסיכון שיצרה התנהגות הנאשם סיכנה גם אנשים תמים שהו למרחב הציבורי, והראיה, הפגיעה שנגרמו בזירה הראשונה והשנייה. גם מזאת אין להתעלם - הפחד והאימה שאחזו במתلون, שעה שהנאשם רדף אחריו למקום כדי להשיגו ולפגוע בו, והנזק הנפשי שנitin לשער שנגרם לו. בנוסף לכך, הנאשם גרם בהתנהגותו לנזקים לרकוי - והדברים פורטו בכתב האישום.

34. המआשימה הפניה לפסיקה שימושה את מדיניות הענישה הנהוגת, הן פסיקה של בית המשפט העליון והן פסיקה של בית משפט מחוזיים. אינני רואה לסוקור את כל פסקי הדין, שכן מדיניות הענישה היא אך שיקול אחד מני רבים. אסתפק בהציג מספר מקרים, תוך מתן עדיפות לפסיקת בית המשפט העליון, וכן אזכיר כי לעולם תהיה שונות בין נסיבותו של כל מקרה ומקרה.

ע"פ 615/12 **שושן נ' מדינת ישראל** (14.2.2013) - במקרה זה הורשע הנאשם בעבירות של חבלה בכוננה מחמייה שבוצעה באמצעות רכב, הפקחה ונוהגה ללא רישיון. באותו מקרה הקורבן נפגע פגעה רב מערכתי בכל חלקיו גופו, אושפץ במצב קשה, הונשם והוא לא הכרה ו עבר מספר ניתוחים. בית המשפט לא ראה להתערב בעונש המאסר בפועל שהוטל, שהתבטא ב 6 שנות מאסר בפועל.

ע"פ 1676/12 **משצ'נקו נ' מדינת ישראל** (19.9.12) - מדובר במקרה בו הנאשם פגע במתלוננים באמצעות רכב. למתרוני נגרמו שברים, חתכים, ושפתיים. בית המשפט דחה ערעור הנאשם ואישר עונש של חמש שנות מאסר.

ע"פ 6037/17 **בנייה נ' מדינת ישראל** (9.1.2017) - במקרה זה נדון עניינו של הנאשם שנסע במהירות ופגע במספר פעמים באחד מה משתתפים בקטטה שהתפתחה. העונש שהוטל במקרה זה - שלוש וחצי שנות מאסר בפועל (לצד הפעלת מאסר על תנאי).

ע"פ 4263/14 **מגדי נ' מדינת ישראל** (2.6.2015) - במקרה זה בית המשפט דחה ערעור על חומרת העונש ואיישר עונש של שלוש שנות מאסר שנגזר על נהג שדרס אחר בשל סכסוך בכביש. המתلون נפגע בראשו בידו וברגליו

ע"פ 3090/11 **ענתבאווי נ' מדינת ישראל** (18.10.12) - בית המשפט העליון אישר עונש של שלוש שנות מאסר בפועל בגין פגיעה מכוונת באדם. למثالון נגרמו חבלות חמורות שהתבטאו בשברים בגן וברgel שמאל.

ת"פ (חיפה) 54997-10-17 **מדינת ישראל נ' דכו** (28.8.2018) - שם הורשע הנאשם בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה באמצעות שימוש ברכב. לקורבן נגרמו חבלות שהתבטאו בדיםומים במוח, שברים רבים וקשיים. המثالון אושפז במחלקת טיפול נמרץ ונזקק להנשמה מלאכותית והורדם והונשם. בית המשפט קבע מתחם עונש שנע בין 4-8 שנות מאסר בפועל והחליט לסתות מהמתחם ולהטיל עונש של 24 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והעמיד את עונשו של הנאשם על 48 חודשים מאסר בפועל (ע"פ 7142/18 **מדינת ישראל נ' דכו** (29.5.2019)).

והשו לאחרונה גם: **ע"פ 2506/20 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 22.12.2021)**, אם כי שם דובר במספר אישומים).

35. לאור המפורט עד כה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם כולל מאסר בפועל שנע בין 30 עד 60 חודשים מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי ופיזי למثالון. נוכח החלטתי להורut על חילוט הרכב (ועל כך בהמשך), איני רואה לכלול במתחם רכיב כספי של קנס. מנסיבות העניין, לא נראה כי קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לפחות.

шиיקולים לגזירת העונש בתחום המתחם

36. בגזרת העונש בתחום המתחם ההולם, יש לשקל את הנسبות שאין קשרות בביצוע העבירה ובמסגרת זו שקלתי את השיקולים הבאים:

(-) הנאשם יליד 1992 כבן 30 הימים ולחובתו אין הרשותות קודומות. הנאשם נשוי ואב לשלווה ילדים בגילאי 6 חודשים עד 5 שנים ועוד למצוירו בתיק זה, היה יציב מבחינה תעסוקותית ועובד כנהג בחברת תחבורה ציבורית. מובן כי לעונש שיטול על הנאשם תהיה השפעה לא קללה, לא רק עליו, אלא גם על משפחתו, במיוחד מקום שמדובר בנאשם שעוז לו הסתמכותו הראשונה בפלילים. עם זאת, יש לתת ביטוי לשיקולי עונשה אחרים ולא רק להשפעה על הנאשם ומשפחתו.

(-) הנאשם הוודה בעבודות כתוב האישום בעוד ההליך באיבו לאחר שהתקיימה ישיבה אחת לשםיעת ראיות. שיקול ממשמעות יש להודיע לכך שהודאת הנאשם חסכה העדת המثالון בבית המשפט עם כל המשתמע מכך. אכן, להודאת הנאשם יש משמעות; מנגד, מתקייר שירות המבחן עולה, כי הנאשם מותקנה לקחת אחריות מלאה על התנהגותו ונוטל

אחריות פורמללית בלבד. כפי שצין שירות המבחן, הנאשם נוקט בעמדת קורבנית ומשליך את תוצאות המעשה על התנהגותו של המתلون.

(-) שירות המבחן ציין בתסקירותו כי בשל נתוני אישיותו של הנאשם וגורמים שקשורים בנסיבות ביצוע העבירה והשלכותיה, הסיכון להישנות העבירה גובר על סיכוי השיקום. בהקשר זה, שירות המבחן מדגיש כי הנאשם מתקשה לראות את חומרת העבירות ולא מביע נוכחות לשאת בתוצאות מעשי.

(-) לבסוף התחשבתי בכך שה הנאשם נתון במעטה של משך החל מיום 5.4.22 וגם לכך יש לתת ביטוי.

37. בטיעונים לעונש הציג ב"כ הנאשם 1 הסכם סולחה שנערכ בינו משפחתו של הנאשם לבין משפחת המתلون, וציין כי במסגרת ההסכם פוצעה המתلون בסך של 4,000 ₪. ברם, עיון בהסכם הסולחה מלבד כי אין עיגון לפיזי בגין הפגיעה בגופו של המתلون, אלא רק התcheinויות של משפחת הנאשם לתקן את הנזקים (ומשתמע כי הכוונה לנזקי הרכוש) וכי הנזקים תוקנו כבר. לפיכך, אני רואה לכלול ברכיבי הענישה פיצוי למתلون.

הסכם סולחה בין הצדדים ניצים הוא שיקול להקלת בעונשו של הנאשם, אולם אין לראות בו שיקול מכريع (ראו: ע"פ 11/11 **זכיאקה נ' מדינת ישראל** (16.2.16)). אמנם ההסכם סולחה הוא פרקטיקה שגרתית חיובית שיש מקום להתחשב בה במקרים מסוימים (רונ שפירא, "הגיע העת לסלחה", **פרק ליט מ"ח 433, 434** (תשס"ו)); ע"פ 15/15 **עוקול נ' מדינת ישראל** (27.6.16); ע"פ 15/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (6.1.16); דנ"פ 3261/03 **סרחאן נ' מדינת ישראל** (9.4.03)). אך מוביל לטעת מסמרות, שימוש יתר במוסד זה עלול לשחוך את האפקטיביות שלו, ונראה גם כי מוסד חשוב זה לא רואה נחת בשנים האחרונות.

איןני מתימר למצות את השינויים שהחלו במוסד הסולחה (שלא בטובתו), ואסתפק בכך שאין להפוך את הסולחה לתחליף לאכיפה אפקטיבית או להרטעה מוחשית במיוחד בעבירות אלימות (ע"פ 21/21 **מחאגנה נ' מדינת ישראל**, פיסקה 11 (14.8.22); ע"פ 21/21 **דלאי נ' מדינת ישראל**, פיסקה 10 (15.2.22)). המקרה הנוכחי מלמד. כעולה מتسקיר שירות המבחן, הנאשם לא מפנה את חומרת מעשיו, לא לוקח אחריות, ומשליך את התוצאה על התנהגותו של המתلون תוך צמצום אחריותו להתנהגותו החמורה. לא לכך הסולחה פיללה.

38. בשלב זה עבור לדון בבקשת חילוץ, ולאחר מכן בבקשת לחייב הרכב, ולאחר מכן אושׁוב ואגזר את עונשו של הנאשם.

בקשת החילוץ

39. בכתב האישום הודיעו המאשימה כי תבקש לחייב לטובות אוצר המדינה את הרכב הסובארו (שנתפס במהלך הילicy החקירה), זאת ממשום שהוא **"שימוש ונועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה...."**. בטיעונים לעונש, שבה המאשימה וביקשה להורות על חילוץ הרכב הסובארו וציינה כי הרכב נמצא בחזקתו ובשימושו של הנאשם ומשמש אותו

לביצוע העבירות.

40. הסגנור ביקש לדוח את בקשת החלטות, בטענה כי הרכב משמש לא רק את הנאשם אלא גם את אשטו, וכי השארת הרכב בחזקת המשפחה תתרום לחזרתו של הנאשם לחיים נורמליים מהר ככל האפשר.

41. סעיף 32(א) לפకודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969 (להלן: **פסד"פ**) מסדיר את סמכות התפיסה וקבע כי: " רשאי שוטר לתפוס חוץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חוץ עברה עבירה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשרך بعد ביצוע עבירה, או כאמור לביצועה". זו ההוראה במישורה התפיסה. לגבי החלטות - קובע סעיף 39(א) לפסד"פ כי: "על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החוץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחוץ או לגביו, הוא בעל החוץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם".

42. הנאשם הודה בעובדות כתוב האישום המתוקן, אשר בסעיף 2 שבו צוין כי הוא הבעלים של הרכב הסובארו. מכאן, ובהuder כל טענה לזכות הרכב מצד גורם אחר, אין מחלוקת כי הנאשם הוא "בעל החוץ", קרי הרכב, ולא נתען אחרת. דומה כי לא יכולה להיות מחלוקת כי הרכב הסובארו שימש לביצוע העבירה. ניתן אף לומר כי הרכב שימש אמצעי עיקרי לביצוע העבירה. לפיכך, בית המשפט קמה סמכות להורות על חילוט הרכב.

43. לא רק סמכות לחייב נתונה בידי בית המשפט, אלא שנסיבות העניין לא מותירות מקום אלא להורות על חילוט הרכב. נזכיר כי הנאשם נהג ברכב ורדף אחר המתלוון למקום כדי לפגוע בו, ולבסוף אף פגע בו, וכן פגע ברכב אחר ובחלק מבנה בית מגוריו של המתלוון ובಚפצים אחרים. במקרים אלו בהן הרכב היה אמצעי שימושי לביצוע העבירות, אני סבור כי אין מנוס אלא להורות על חילוט הרכב. יתרה מכך, אי חילוט הרכב בניסיבות מקרה זה בו הרכבת היה "מוטיב" מרכזי במעשה העברייני, תשדר מסר מבלבל לציבור. לא עולה על הדעת שרכב אשר השתולל שלשלום ברחבי הכפר ופגע במתלוון, ברכוש ובתחום הביטחון האיש, ישוב ויסטובב היום כאלו דבר לא התרחש. במקרה זה, יש להתייחס לרכב כאל נשק של ממש. לא פחות מכך.

44. נתתי דעתך לטיעוני של הסגנור כי הרכב משמש את המשפחה ולא רק את הנאשם, אולם בהינתן העובדה כי הרכב היה כלי מרכזי ביצוע העבירות אינו רואה מקום להימנע מחילוט הרכב.

45. אשר על כן, אני מחייב להורות על חילוט הרכב הסובארו (מס' רישוי - 39-269-20) לטובת אוצר המדינה.

גזר דין

46. כאמור לעיל, בשים לב למתחם העונש שנקבע ולশיקולים הקשורים לגזירות העונש בתחום המתחם, אני

גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 40 חודשים בגין ימי מעצרו, מיום 5.4.2022.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים וה坦אי הוא שהנאשם לא יעבור במשך 3 שנים עבירה אלימות, ואולם אם יעבור עבירה אלימות שאינה פשע ישא בשישה חודשים מתוכם.
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים וה坦אי הוא שהנאשם לא יעבור במשך 3 שנים עבירה רכש מסוג פשע.
- ד. אני מחיב את הנאשם **ביטול סעיף 73** הנוסח הקודם: לפיצות את המטלון בסכום של 7,500 ₪. הפיזי ישולם תוך 90 ימים מיום על ידי הפקדו בCKET בית המשפט. לאחר הפקדת הסכום יועבר על ידי המזיכרות למטלון. המאשימה תמסור את פרטיה המטלון למזכירות בית המשפט תוך 7 ימים מיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מיום.

ניתן היום, יג כסלו תשפ"ג, 07 דצמבר 2022, במעמד הנאשם 1 וב"כ הצדדים.